



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 4040/2024**  
**16.01.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Лазић, адвокат из ..., против туженог ПД „Неимар пут“ д.о.о. Салаковац, чији је пуномоћник Ђорђе Гачевић, адвокат из ..., ради исплате увећане зараде и уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1227/24 од 03.07.2024. године, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1227/24 од 03.07.2024. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 28/24 од 28.03.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име увећане зараде по основу прековременог рада, за период од 06.11.2017. године закључно са 30.11.2017. године, исплати износ од 13.807,92 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев за веће тражење законске затезне камате на појединачни износ од досуђеног у ставу првом изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на износ и за период из става првог изреке, изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање и то: доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Пожаревац и доприносе за обавезно здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање, Филијала Пожаревац. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 85.819,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1227/24 од 03.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснован жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, сагласно одредби члана 403. став 3. ЗПП, према којој је, између осталог, прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 07.12.2018. године, а вредност предмета спора је 13.807,92 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног однос, а побијана вредност предмета спора је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија  
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**